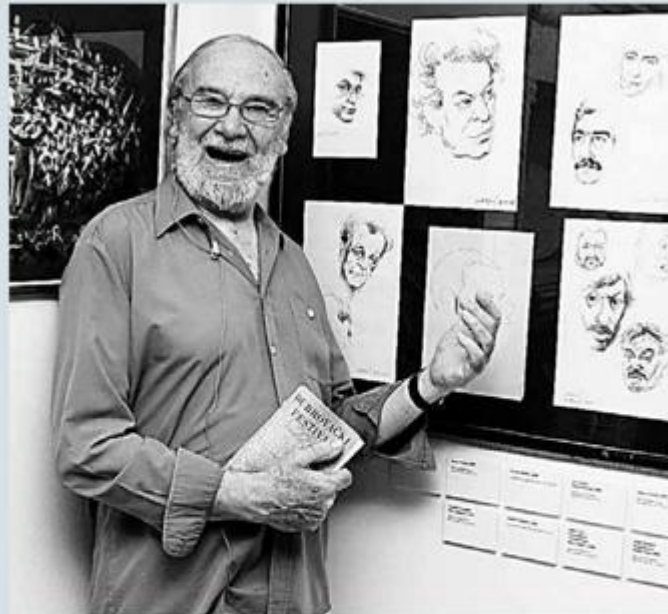

U SJEĆANJE

Ivo Grbić (1931. – 2020.)

Ivo Grbić, veliki dubrovački gospar i umjetnik napustio nas je u 89. godini života. Od gospara Iva Grbića se putem društvenih mreža opraštaju brojni Dubrovčani.

Otišao je još jedan dubrovački gospar. Gospar Ivo Grbić nije bio samo duša Grada, bio je i pečat Dubrovačkih ljetnih igara. Posljednji put kad smo se vidjeli poklonio je Gradu jednu sjajnu grafiku maestra Đela. Grafika je nastala u trenucima jednog od koncerata na Igrama, dok je maestro dirigirao. Dragi gospar Ivo, sada Vi i gospar Đelo zajedno možete prokomentirati je li sve kako treba. A, mi ćemo se truditi da uspomena na Vas trajno živi. Adio Vam! Hvala na svemu što ste dali svome Gradu, napisao je gradonačelnik Mato Franković.

Ivo Grbić rođen je u Dubrovniku, porijeklom je iz Župe dubrovačke. U Dubrovniku je završio učiteljsku školu, a na akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu diplomirao na grafičkom odsjeku 1956. Slikarsku specijalku kod prof. Antuna Mezdjića završio je 1958. Osim slikarstvom i grafikom bavio se keramikom i sitnom plastikom (medalje i plakete), a naročito primijenjenom grafikom. Autor je brojnih plakata, povelja i drugih likovnih rješenja iz područja primijenjene umjetnosti za kulturne i znanstvene ustanove u Zagrebu, Dubrovniku i drugdje. Djela mu se nalaze u brojnim privatnim zbirkama i galerijama u zemlji i inozemstvu.

Od 1960. do 1982. profesor je na grafičkom odsjeku Škole primijenjene umjetnosti u Zagrebu, gdje je odgojio mnoge danas afirmirane grafičare i dizajnere. Održao je 31 samostalnu izložbu i sudjelovao na više od 150 kolektivnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Dobitnik je druge nagrade na natječaju za plakat Dubrovačkih ljetnih igara 1954., nagrade za plaketu Turističkog saveza Dubrovnik 1984., priznanja Turističkog društva Dubrovnik 1987., te nagrade za životno djelo grada Dubrovnika 2002.

Pretežno se bavi temama iz glazbenog života, starog Dubrovnika, folkloru, mora, te portretima (više od tisuću portreta umjetnika s Dubrovačkih ljetnih igara).

U srpskokrnogorskom napadu na Dubrovnik 6. prosinca 1991. izgorjela je palača u kojoj je živio i radio, zajedno sa malom galerijom u prizemlju i cjelokupnim inventarom: sve slike, crteži i grafike, keramika, etnografska i antikvarna zbirka, knjižnica, foto, audio i pisana dokumentacija, te još mnoštvo vrijednih i dragih predmeta. Poslije je na vanjskim zidovima te palače postavio 2001. više izložaba svojih radova i dokumenata koji govore o stradanju Dubrovnika.

Objavio je 2011. godine knjigu Sjećanja.

Libero portal, foto Željko Tutnjević